

който бѣха ѿколѡ нѣгѡ що
щѣ да вѣде, рѣкоха мѡ: Гди,
да оударимели съ нѡжатъ;

50 И оудари ѣдинъ нѣ-
кой ѡ нѣхъ архіерѡвшатъ
рѣвъ, и ѡрѣза мѡ дѣсно то
оухѡ.

51 И ѡговори Исуса, и
рече: ѡставете, стига до
тѣка, и пофанѡ оухѡ то
мѡ, и ищѣли го.

52 И рече Исуса на архіерѣи
те, и на воевѡды те церкѡ-
вни, и на старѣцы те, който
бѣха дошли на врѣхъ нѣгѡ:
като на разбойника ли
и злѣзохте съ ѡрѣжіе, и съ
тоаги да ме фанете;

53 Ката дѣнь бѣхъ съ васъ
въ цѣрква та и не прострѣх-
те ржѣте си на мене: но
това ѣ време то вѣше, и
властьта тѣмна.

54 И като го фанѡха, за-
вѣдоха го и вовѣдоха го въ
дворѡтъ архіерѡвѡвъ, и Пѣтрѡ
идеше слѣдѡ нѣгѡ ѡ далече.

55 И накладеха ѡгнь на
срѣдѡ дворѡтъ, и като седѣха
ѡни зѣданѡ, седѣше и Пѣтрѡ
по срѣдѡ нѣхъ.

56 И като го видѣ ѣднѡ
равѡначе седѣше при ѡгнь-
атъ, поглѣднѡ на него, и
рече: и тѡа бѣше съ него.

57 И Пѣтрѡ се ѡфжри ѡ
нѣгѡ, и рече: жѣно, не знамъ
го.

58 И по малко време, видѣ
го дрѣгъ, и рече: и ты си ѡ

нѣхъ, а Пѣтрѡ рече: человекѣ-
че, не самъ.

59 И като замина колко
ѣдинъ часъ, дрѣгъ нѣкой
наздравѡ се држеше, и
говѡреше: воистиннѡ и тѡа
бѣше съ него: зацѡто ѣ
Галілеанинъ.

60 И рече Пѣтрѡ: человекѣ,
не знамъ що говоришъ, и
ѡвѣ, като тоще дрѡмаше тои
това, и пѣтелѡ попеа.

61 И ѡбжрна се Гдѡ та по-
глѣдѡ на Пѣтра: и смѡсли
Пѣтрѡ слѡво то Господне,
какѡто що мѡ рече: зашѡ
докле не попеѣ пѣтелѡ, ще
да се ѡфжришъ ѡ мене
три пѣти.

62 И и злѣзе вжнъ (Пѣтрѡ)
и плака горѡкѡ.

63 И ѡниѡ мѡжіе който
држѣха Исуса, рѣдѣха мѡ
се и вѣха го:

64 И като го покрѡха, вѣха
го по лицѣ то и пыѡаха го,
и говѡрѣха: прѡрѡчествѡвай,
кой ѣ што то те оудари;

65 И дрѣги много худѡ го-
вѡрѣха на врѣхъ него.

66 И като сжмна, собрѡха-
се старѣцы те, и завѣдоха го
на собѡратъ свой.

67 И говѡрѣха мѡ: кажи
ни, ѡко си ты Христѡсъ; и
рече имъ: ѡко ви кажемъ,
не ще да повѣрѡвате:

68 И ѡко въ попыѡтамъ не
ще да ми ѡговѡрите нито
ще да ме пѡсѣтите.